

สรุปผลการวิจัย อภิปราย และขอเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ดังนี้

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและอดีตในเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา
2. เพื่อวิเคราะห์และเปรียบเทียบการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารกิจการนักศึกษา พร้อมทั้งวิธีการแก้ไข เพื่อเป็นข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขการบริหารกิจการนักศึกษาคณะกรมอาชีวศึกษา
4. เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้บริหารการศึกษานำไปศึกษา และหาทางปรับปรุงวิทยาลัย และโรงเรียนในโอกาสต่อไป
5. เพื่อเป็นแนวทางให้ครูสนใจศึกษาและคนกว่าเพิ่มเติมเพื่อความก้าวหน้าทางวิชาการต่อไป

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการเสนอขอเท็จจริงเกี่ยวกับลักษณะและสถานะของการดำเนินงานในเรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการคัดเลือก, การรับการแมงกลุ่มนักศึกษาเพื่อเข้าศึกษา การทำรายงานเกี่ยวกับนักศึกษา การตรวจสอบสุขภาพและพลาแนมัย ระเบียบข้อบังคับ และการลงโทษนักศึกษาของวิทยาลัย การจัดบริการต่าง ๆ ให้แก่นักศึกษาและการจัดกิจกรรมของนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นครู อาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษา ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของวิทยาลัยที่นำมาวิจัยโดยเลือกสุ่ม ตัวอย่างจากวิทยาลัยทั้งหมดของกองวิทยาลัย กรมอาชีวศึกษา 16 แห่ง คือเป็นวิทยาลัย ที่ตั้งในส่วนกลางร้อยละ 50 ในส่วนภูมิภาคร้อยละ 50 แล้วยังแบ่งประเภทวิทยาลัยออกเป็น 4 ประเภท คือ วิทยาลัยช่างและอุตสาหกรรม, พณิชยกรรม, เกษตรกรรม และ คหกรรมศิลปกรรม

การสุ่มตัวอย่างประชากรถือจากจำนวนครูอาจารย์ในวิทยาลัยที่ทำการ ศึกษาร้อยละ 10 และจำนวนนักศึกษาในระดับ ปวส. และสูงกวาร้อยละ 5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การวิจัยนี้ใช้แบบสอบถามที่สร้างขึ้นมาจากทฤษฎีทาง การศึกษา ทฤษฎีบริหารตำราทางบริหารการศึกษา ระเบียบและคำสั่ง ของกระทรวง ศึกษาธิการ กรมอาชีวศึกษา และวิทยาลัยต่าง ๆ โดยนำแบบสอบถามที่สร้างนี้ไป ทดลองสอบถามที่วิทยาลัยเทคนิคกรุงเทพฯ และวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี เพื่อแก้ไขข้อ บกพร่องและปรับปรุงให้ดีขึ้น แล้วจึงนำไปสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปสอบถามครู อาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษา และโคสสัมภาณณ ครู อาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษาในวิทยาลัยที่ทำการ ศึกษาทุกแห่ง โดยผู้ทำการวิจัยเอง เพื่อให้โคสข้อมูลครบถ้วน

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ 2 ประเภทคือ

1. หากการร้อยละของแต่ละกลุ่มเพื่อเปรียบเทียบกัน
2. ทดสอบ ความแตกต่างของกลุ่มแต่ละกลุ่ม โดยใช้การหาค่าแบบ ไคสแควร์

การหาค่าร้อยละและไคสแควร์ ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศาสตร์ แห่งประเทศไทย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย โดยมีเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญการช่วย โปรแกรม และจัดทำให้ทั้งหมด

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัย เรื่องการบริหารกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษา สรุปผลการวิเคราะห์ได้ดังนี้

1. การประชาสัมพันธ์ในการรับสมัครนักศึกษา ^{ข้อมูลจากครู อาจารย์}
 ผู้บริหาร และนักศึกษาในแต่ละกลุ่มประเภทวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน
 สรุปได้ว่า การประชาสัมพันธ์ในการรับสมัครนักศึกษาของวิทยาลัยมีน้อย และใช้วิธี
 ประกาศโดยผ่านสื่อมวลชน
2. การรับสมัครและสอบคัดเลือกนักศึกษาของวิทยาลัย ^{ข้อมูลจาก}
 ครู อาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาในแต่ละกลุ่มไม่แตกต่างกัน
 สรุปได้ว่า ระยะเวลาในการประกาศใหญ่เขาศึกษาทราบเรื่องการรับสมัครก่อนวันรับ
 สมัครประมาณ 1 เดือน
3. การจัดเข้าชั้นเรียนของวิทยาลัย ^{ข้อมูลจากครู อาจารย์ ผู้}
 บริหารและนักศึกษาในแต่ละกลุ่มประเภทของวิทยาลัยไม่แตกต่างกัน คือจัดเข้ารับเป็น
 แบบสหศึกษา การแบ่งกลุ่มเพื่อกระทำกิจกรรมการเรียน กลุ่มของครูอาจารย์มี
^{ข้อมูล} ที่ไม่แตกต่างกัน คือใช้วิธีให้เลือกตามความถนัดและสนใจของนักศึกษาเอง
 แต่ในกลุ่มของนักศึกษปรากฏว่า มีทั้งวิธีให้เลือกตามความถนัดและสนใจของนักศึกษา
 เอง และเลือกโดยวิธีเรียงตามบัญชีรายชื่อ
4. การวัดผลการเรียนของอาจารย์ประจำวิชา กลุ่มของครูอาจารย์
 ผู้บริหารมีข้อมูลว่า ทำการวัดผลเมื่อจบบทเรียนแล้วแต่ละบทเรียน แต่กลุ่ม
 นักศึกษามีข้อมูลว่า การทำการวัดผลการเรียนเทอมละครั้ง
5. การแจ้งผลการเรียนของนักศึกษา กลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหาร
 และนักศึกษา ให้ข้อมูลส่วนใหญ่ว่าใช้วิธีมีคประกาศที่วิทยาลัย

6. ระยะเวลาที่เสนอผลการเรียนให้ครูปกครองทราบ กลุ่มของครูอาจารย์ และผู้บริหารและนักศึกษาให้ข้อมูลว่า ส่วนใหญ่แจ้งให้ทราบภาคเรียนละครั้ง วิทยาลัยบางประเภทระบุว่าไม่ไ้ทำเลย

7. การรายงานเกี่ยวกับนักศึกษานำเสนอผู้ปกครองในกลุ่มครูอาจารย์ และผู้บริหาร และนักศึกษามีข้อมูลว่า ส่วนใหญ่นำเสนอให้ครูปกครองในลักษณะส่ง เป็นจดหมาย และฝากนักศึกษาไป และบางวิทยาลัยไม่เคยเสนอให้ครูปกครองทราบเลย

8. การตรวจสอบสภาพอนามัยของนักศึกษาในกลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหาร มีข้อมูลว่า ส่วนใหญ่ทำการตรวจหลังสอบข้อเขียนแล้ว กลุ่มของนักศึกษาปรากฏว่า ในวิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และคหกรรมศิลป์ส่วนใหญ่ ไม่มีการตรวจเลย วิทยาลัยประเภทพณิชยกรรมมีการตรวจเมื่อรับเข้าศึกษาแล้ว

9. ระยะเวลาในการตรวจสอบสุขภาพของนักศึกษาในขณะที่กำลังศึกษาอยู่ในกลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหาร ที่สังกัดวิทยาลัยประเภทช่างและอุตสาหกรรม ให้ข้อมูล ส่วนใหญ่ว่า ไม่มีการตรวจเลย วิทยาลัยประเภทพณิชยกรรมและคหกรรมศิลป์ส่วนใหญ่ระบุว่ามีการตรวจเทอมละครั้ง วิทยาลัยประเภทเกษตรกรรม ส่วนใหญ่ระบุว่า มีการตรวจปีละครั้ง

ในกลุ่มของนักศึกษาปรากฏว่า ข้อมูลส่วนใหญ่ระบุว่า วิทยาลัยทุกประเภทไม่มีการตรวจสอบสุขภาพเลยในระหว่างที่ศึกษาอยู่

10. การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่พยาบาล ในเรื่องการอำนวยความสะดวกให้กับนักศึกษา ปรากฏว่ากลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษา มีข้อมูลที่ไม่แตกต่างกัน ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า เจ้าหน้าที่ห้องพยาบาลอำนวยความสะดวกให้แก่ศึกษามาก สำหรับเรื่องเจ้าหน้าที่ประจำห้องพยาบาลปรากฏว่า กลุ่มครูอาจารย์ และนักศึกษาให้ข้อมูลส่วนใหญ่ว่า มีเจ้าหน้าที่ประจำตลอดเวลา และมีประจำบางเวลาในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน

11. ความประพฤติและระเบียบวินัยของนักศึกษา กลุ่มครูอาจารย์ และ
ผู้บริหารในหอสมุดส่วนใหญ่ มีความประพฤติดีระเบียบวินัยมาก

ในกลุ่มของนักศึกษาในหอสมุด ส่วนใหญ่นักศึกษาของวิทยาลัย
ประพฤติดีระเบียบวินัย ซึ่งตรงกันข้ามกับกลุ่มของครูอาจารย์ผู้บริหาร ครูอาจารย์
และผู้บริหารมีหอสมุด เกี่ยวกับนักศึกษาประพฤติดีระเบียบวินัยส่วนมากในด้านการ
แต่งกาย ในกลุ่มของนักศึกษาในหอสมุด แตกต่างกันในบางกลุ่ม แต่ส่วนใหญ่
ในหอสมุด นักศึกษาประพฤติดีระเบียบวินัยส่วนมากในด้านการแต่งกาย

12. เรื่องการเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยของวิทยาลัย ครู อาจารย์ ผู้
บริหารในหอสมุด วิทยาลัยประเภทพณิชยการเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยมากส่วน
วิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรม เกษตรกรรม และคหกรรมศิลปกรรม เคร่งครัดต่อ
ระเบียบวินัยน้อย ในกลุ่มของนักศึกษาระบุว่า วิทยาลัยประเภทพณิชยการและ
เกษตรกรรมเคร่งครัดต่อระเบียบวินัยมาก วิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรม คหกรรม
และศิลปกรรม เคร่งครัดต่อระเบียบวินัยน้อย

13. ระเบียบวินัยของสถานศึกษาที่ออกมาให้นักศึกษาปฏิบัติในกลุ่มของ
ครู อาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาระบุว่า วิทยาลัยจัดทำเป็นคู่มือแจกให้กับนักศึกษา
และปิดประกาศไว้ที่วิทยาลัย การเอาใจใส่ต่อปัญหาของนักศึกษา ครูอาจารย์ใน
วิทยาลัย กลุ่มของครูอาจารย์ และผู้บริหารในหอสมุด ไม่แตกต่างกัน คือระบุว่า
เอาใจใส่มาก นักศึกษาระบุว่า วิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรม พณิชยการ เกษตร
กรรม เอาใจใส่นักศึกษามาก ส่วนวิทยาลัยประเภทคหกรรมศิลปกรรมระบุว่า เอา
ใจใส่น้อย

14. ในเรื่องการให้รางวัลและคำชมเชย นักศึกษาที่เรียนดีหรือประพฤติ
ดีนั้น ในกลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหารในหอสมุด ไม่แตกต่างกัน โดยระบุว่าส่วนใหญ่
ใหม่อ้อย ๆ กลุ่มของนักศึกษาในหอสมุด ที่แตกต่างกันคือ วิทยาลัยประเภทช่าง -

อุตสาหกรรม พณิชยกรรมและเกษตรกรรม ส่วนใหญ่ระบุว่าไม่ไหวรางวัลหรือค่าชมเชย
เลย วิทยาลัยประเภทคหกรรมศิลปกรรมระบุว่า ส่วนใหญ่ใ้หมอย ๆ

15. ในเรื่องความร่วมมือของผู้ปกครองและครูอาจารย์ปรากฏว่า กลุ่ม
ของครูอาจารย์ ผู้บริหาร ระบุว่าส่วนใหญ่ให้ความร่วมมือน้อย ส่วนกลุ่มของนักศึกษา
กลับให้ขอเท็จจริงตรงกันข้าม คือระบุว่าให้ความร่วมมือมาก

16. ครู อาจารย์ เอาใจใส่ด้านการเรียนและความประพฤติของนักศึกษา
ในกลุ่มของครูอาจารย์ และนักศึกษา ระบุว่าส่วนใหญ่เอาใจใส่มาก

17. การอำนวยความสะดวกของเจ้าหน้าที่ประชาสัมพันธ์ และการบริการ
พัสดุไปรษณีย์ กลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหาร นักศึกษาให้ขอเท็จจริงส่วนใหญ่ว่า เจ้า-
หน้าที่ประชาสัมพันธ์อำนวยความสะดวกมาก นอกจากวิทยาลัยประเภทคหกรรมศิลปกรรม
ในกลุ่มนักศึกษาว่าอำนวยความสะดวกน้อย

18. การบริการเกี่ยวกับพัสดุไปรษณีย์ กลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหาร
และนักศึกษาให้ขอผล ส่วนใหญ่ว่าได้รับความสะดวกมาก

19. การอำนวยความสะดวกของแผนกทะเบียน กลุ่มของครูอาจารย์
ผู้บริหาร และนักศึกษาให้ขอผลว่า ให้ความสะดวกมาก

20. การติดต่อกับแผนกสวัสดิการของวิทยาลัยทั้งกลุ่มของครูอาจารย์
ผู้บริหารและนักศึกษาให้ขอผล ที่ไม่แตกต่างกัน และส่วนใหญ่เห็นว่าให้ความสะดวก
มาก

21. การจัดบริการแนะแนวเพื่อช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ ของนักศึกษา
กลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหารสังกัดวิทยาลัยประเภทวงอุตสาหกรรมเห็นว่า จัดให้
มาก ส่วนวิทยาลัยประเภทพณิชยกรรม เกษตรกรรม และคหกรรมศิลปกรรมเห็นว่า
จัดให้น้อย กลุ่มของนักศึกษาให้ขอผล ว่ามีการแนะแนวช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ น้อย

22. วิทยาลัยจัดบริเวณให้เป็นที่พักผ่อนของนักศึกษาในบริเวณวิทยาลัย
กลุ่มของครู อาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาส่วนใหญ่ให้ขอสำรวจจัดให้น้อย

23. การจัดบริการอาหารกลางวันในวิทยาลัย กลุ่มของครู อาจารย์
ผู้บริหาร และของนักศึกษา มีข้อมูลไม่แตกต่างกัน คือส่วนใหญ่เห็นว่าได้รับความ
สะดวกมาก

24. การจัดสวัสดิการโรงเรียนค่านเครื่องเขียนแบบเรียน ทั้งกลุ่มของ
ครู อาจารย์ ผู้บริหารและกลุ่มของนักศึกษา มีความเห็นแตกต่างกัน คือวิทยาลัยประเภท
พณิชยกรรม และเกษตรกรรม มีการจัดในรูปแบบสหกรณ์ ส่วนวิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรม
และคหกรรมศิลปกรรมจัดในรูปแบบค้าของวิทยาลัย

25. ความสะดวกในการจัดกิจกรรมของนักศึกษาตลอดจนการบริการใน
ค่านวัสดุอุปกรณ์ในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา กลุ่มของครู อาจารย์ ผู้บริหาร และ
นักศึกษามีข้อมูล ที่ไม่แตกต่างกัน คือให้ความสะดวกมาก

26. ความร่วมมือในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ครู อาจารย์ ปรากฏว่า
กลุ่มของครู อาจารย์ ให้ขอเท็จจริงที่แตกต่างกัน คือวิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรม
และคหกรรมศิลปกรรมให้ขอเท็จจริงว่า ให้ความร่วมมือน้อย วิทยาลัยประเภทพณิชยกรรม
และเกษตรกรรมระบุว่า ให้ความร่วมมือมาก สำหรับนักศึกษาประเภทช่างอุตสาหกรรม
ระบุว่า ให้ขอ มุตน้อย ส่วนวิทยาลัยประเภทพณิชยกรรม, เกษตรกรรม, คหกรรม
ศิลปกรรมให้ความร่วมมือมาก

27. ความร่วมมือของนักศึกษาด้วยกันเองในการจัดกิจกรรมนักศึกษา กลุ่ม
ของครู อาจารย์ ผู้บริหาร วิทยาลัยประเภทพณิชยกรรมและคหกรรมศิลปกรรมระบุว่า
ให้ความร่วมมือมาก วิทยาลัยประเภทช่างอุตสาหกรรมและเกษตรกรรมให้ความร่วมมือ
น้อย

28. ช่วงเวลาในการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ปรากฏว่า กลุ่มของครู อาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษา มีข้อเท็จจริงที่ไม่แตกต่างกัน คือข้อเท็จจริงส่วนใหญ่ ระบุว่ากระทำทั้งในและนอกเวลาเรียน

29. การจัดกิจกรรมในรูปแบบการปกครองของนักศึกษา กลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษามีข้อเท็จจริงที่เหมือนกันคือ วิทยาลัยประเภทการช่างและ อุตสาหกรรม จัดทั้งในรูปแบบสถานศึกษาระบบการนักศึกษา องค์การนักศึกษา และสโมสร นักศึกษา วิทยาลัยประเภทพาณิชยกรรมจัดในรูปแบบสถานศึกษาอย่างเดียว ประเภท เกษตรกรรมจัดในรูปแบบองค์การนักศึกษา วิทยาลัยประเภทคหกรรมและศิลปกรรมจัดในรูปแบบ สถานศึกษา และองค์การนักศึกษา

30. การจัดกิจกรรมภายนอกสถานศึกษาของนักศึกษา ปรากฏว่าทั้งกลุ่ม ครูอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษา มีข้อเท็จจริงใหญ่ จัดกิจกรรมภายนอกน้อย

31. นักศึกษามีโอกาสร่วมกับสถาบันการศึกษาแห่งอื่นจัดกิจกรรม ในกลุ่ม ของครูอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษา มีข้อเท็จจริง มีโอกาสร่วมกับสถาบันการศึกษา แห่งอื่นน้อย

32. การจัดแข่งขันกีฬาของวิทยาลัยภายในสถานศึกษา ครูอาจารย์ ผู้ บริหารและนักศึกษา มีความเห็นส่วนใหญ่ว่ามีการจัดน้อย และน้อยที่สุด

33. การจัดแข่งขันกีฬาระหว่างสถานศึกษา กลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหาร และนักศึกษา มีความเห็นว่าจัดน้อย ยกเว้นวิทยาลัยประเภทพาณิชยกรรมมีการจัดมาก

34. การจัดประชุมนักศึกษาของวิทยาลัย ปรากฏว่าในกลุ่มของครู อาจารย์ ผู้บริหาร มีข้อเท็จจริงที่แตกต่างกันคือ วิทยาลัยช่างอุตสาหกรรมมีการประชุม น้อยครั้ง วิทยาลัยพาณิชยกรรมมีการประชุมบ่อยครั้ง วิทยาลัยเกษตรกรรมและคหกรรม ศิลปกรรมมีการประชุมบ่อย กลุ่มของนักศึกษามีข้อเท็จจริงว่าวิทยาลัยประเภทการช่าง อุตสาหกรรม และประเภทพาณิชยกรรมมีการประชุมบ่อยครั้ง ประเภทเกษตรกรรมมี

การประชุมบ่อยที่สุด ประเภทกิจกรรมและศิลปกรรมมีการประชุมมาก

35. นักศึกษามีโอกาสจัดประชุมกันเอง ปรากฏว่ากลุ่มครู อาจารย์ ผู้บริหารให้ข้อมูลว่า ประชุมกันเองบ่อย ๆ และน้อยในจำนวนที่ใกล้เคียงกัน ส่วนกลุ่มของนักศึกษากลับเห็นว่ามีโอกาสประชุมกันเองน้อยและน้อยที่สุด

อภิปราย

การรวบรวมข้อมูล

1. ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิจัยเป็นข้อมูลที่ได้อาจจากวิทยาลัยที่ทำการสอน ทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง จำนวน ครูอาจารย์ที่ตอบแบบสอบถาม จึงเป็นผู้ที่สอนทั้งสองระดับ ไม่อาจจะให้ข้อเท็จจริงแยก ระดับได้ สำหรับนักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามเป็นนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงและสูงกว่าระดับนี้ จึงมีปัญหาว่า วิทยาลัยบางแห่งเพิ่งจะเริ่มเปิดสอนระดับนี้ จึงมีจำนวนนักศึกษาน้อย เมื่อเทียบกับนักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ เช่น วิทยาลัยช่างกลปทุมวันซึ่งมีนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเพียง 91 คน แต่ นักศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึง 1,278 คน

2. ข้อมูล ที่ได้จากแบบสอบถามที่เป็นของครูอาจารย์ ผู้บริหารกับ นักศึกษาที่มีความเห็นแตกต่างกัน อาจจะเนื่องจากครูอาจารย์ ผู้บริหาร มีความสัมพันธ์และสนิทสนม ระหว่างเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ และหน่วยงานต่าง ๆ ในวิทยาลัย จึงสะดวกต่อการพบปะในระหว่างกันเอง อาจจะทำให้ข้อมูลที่ได้อาจคลาดเคลื่อนก็ได้ สำหรับ นักศึกษา ความสัมพันธ์ดังกล่าวมีน้อยเนื่องจากเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ของวิทยาลัยส่วนมาก มักจะเป็นครูอาจารย์ซึ่งถือว่าการสอนสำคัญกว่างานธุรการ จึงทำให้เกิดช่องว่างดังกล่าวได้

การวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่นำมาใช้ในการวิเคราะห์ ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์เพื่อหาการยอด และ ความแตกต่างของข้อเท็จจริงในกลุ่มต่าง ๆ จึงเชื่อว่าวิธีการวิเคราะห์นี้จะเหมาะสมและถูกต้องตามหลักการ

ผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการกิจการนักศึกษาของวิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษาในครั้งนี้น่าสังเกตว่า

1. ข้อเท็จจริงที่ได้จากกลุ่มของครูอาจารย์ ผู้บริหาร และกลุ่มของนักศึกษาแตกต่างกัน อาจจะเป็นเนื่องจากความสัมพันธ์ในกลุ่มของครูอาจารย์ และนักศึกษาไม่ใกล้ชิดกันเท่าที่ควร
2. วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษาที่เปิดสอนในระดับนี้มีลักษณะแตกต่างกัน แม้แต่ในวิทยาลัยเดียวกัน เช่น วิทยาลัยเทคนิคต่าง ๆ เป็นต้น จึงทำให้วิธีการสอน วิธีการอบรมวิธีการจัดบริการให้กับนักศึกษาแตกต่างกันไปด้วย
3. วิทยาลัยในสังกัดกรมอาชีวศึกษาบางแห่งไม่มีนักศึกษาหญิง บางแห่งมีแต่น้อยมาก บางแห่งไม่มีนักศึกษาชาย บางแห่งมีแต่น้อยมาก จึงทำให้ผลการวิเคราะห์อาจจะแตกต่างกันไปได้
4. คุณวุฒิของครูอาจารย์ในวิทยาลัยต่าง ๆ ของกรมอาชีวศึกษาแตกต่างกันไปตามลักษณะของวิชาชีพที่เปิดสอน ฉะนั้นแนวโน้มในการจัดบริหารย่อมจะแตกต่างกันไป

ขอเสนอแนะ

1. การวิจัยนี้ยังไม่สมบูรณ์ เนื่องจากวิทยาลัยที่เปิดสอนของกรมอาชีวศึกษาเปิดทำการสอนหลายระดับ และผู้วิจัยมุ่งวิจัยเฉพาะระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง และระดับที่สูงกว่า ฉะนั้นปัญหาต่าง ๆ อาจจะได้เกิดจากนักศึกษาหรือวิธีการจัดการบริหาร

ในระดับต่ำกว่าประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงก็ได้ จึงน่าจะได้นักศึกษาวิจัยให้
กว้างขวาง และลึกซึ้งต่อไป

2. เนื่องจากบุคคลากรของวิทยาลัยที่ทำหน้าที่บริการนักศึกษา ยังใช้
ครูอาจารย์ที่ทำการสอน ทำหน้าที่นี้อยู่ ควรจะแยกจากกันโดยเด็ดขาด เพื่ออำนวยความสะดวก
ความสะดวกให้กับนักศึกษาได้อย่างเต็มที่และทั่วถึง

3. วิทยาลัยต่าง ๆ น่าจะให้ความสำคัญของการแนะแนวการศึกษา
อาชีพตลอดจนปัญหาต่าง ๆ โดยกรมอาชีพศึกษาน่าจะจัดอัตรากรุแนะแนว หรือผู้
ช่วยครูแนะแนวไว้โดยเฉพาะ หรือน่าจะให้มีการอบรมการแนะแนวให้ครูอาจารย์เขาใจ
เพื่อจะช่วยเหลือปัญหาต่าง ๆ ในด้านบริหารให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

4. ในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาของวิทยาลัยต่าง ๆ ปรากฏว่า
ไม่มีการทดสอบความถนัดกันอย่างจริงจัง และไม่มีการประชาสัมพันธ์ให้เข้าใจกัน
อย่างถ่องแท้เสียก่อน จึงทำให้นักศึกษาทั้งหลายหันไปสนใจงานด้านอื่นมากกว่าการเรียน

5. ในด้านการตรวจสอบสุขภาพอนามัยนักศึกษา ปรากฏว่าวิทยาลัยส่วนใหญ่
ไม่เอาใจใส่เท่าที่ควร บางแห่งจากขอเท็จจริงตลอดทั้งปี ไม่มีการตรวจสอบสุขภาพเลย
ปัญหาด้านสุขภาพเป็นปัญหาใหญ่ที่กระทบกระทั่งจนถึงผลการเรียนของนักศึกษา ฉะนั้น
ผู้บริหารน่าจะถือว่าเป็นเรื่องที่มีความสำคัญยิ่ง เพราะวิทยาลัยเป็นสังคมใหญ่ที่มี
นักศึกษารวมกันอยู่เป็นจำนวนมาก

6. ปัญหาด้านการปกครองและประพฤตินักศึกษากำดังเป็น
ปัญหาที่ยากในปัจจุบันนี้ น่าจะมาจากปัญหาที่ครูอาจารย์ของวิทยาลัย ไม่เอาใจใส่ต่อ
นักศึกษาเท่าที่ควร ครูอาจารย์ถือว่า ครูมีหน้าที่สอนอย่างเดียว ขาดความสัมพันธ์กัน
ระหว่างนักศึกษาและครูอาจารย์ การขาดความเข้าใจกันระหว่างครูอาจารย์และ
นักศึกษา ครูอาจารย์ถือว่าตนมีความรู้สูงกว่า หรือได้รับการอบรมมาจากสถานศึกษา
ที่สูงกว่า มักจะถูกเหยียดหยามพูดจาถากถางจากนักศึกษายุ่งตลอดเวลา ทำให้นักศึกษา
ไม่ศรัทธาในตัวครูอาจารย์ อีกประการหนึ่งก็คือครูอาจารย์แตกความสามัคคีกันแบ่ง

เป็นพวกเป็นสี่ ทำให้นักศึกษาพลอยไคร้รับผลกระทบกระเทือน แบนเป็นพวกของครูอาจารย์
 ตามไปควย ปัญหาเรื่องระเบียบขอมบังคับของกระทรวง สถานศึกษาซึ่งออกมานานลาสมัย
 ยังไม่มีการปรับปรุง กรมฯจะใคร่ทำการปรับปรุงแก้ไขเสียใหม่ ในการแก้ไขปรับปรุง
 น่าจะให้ผู้บริหารหรือผู้ที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับเรื่องนี้มาช่วยกันปรับปรุงแก้ไข ไม่ใช่รับฟัง
 เฉพาะปัญหาในส่วนกลางแต่เพียงส่วนเดียว นอกจากนี้วิทยาลัยแต่ละแห่งน่าจะไต่ถามการ
 อบรมครูเพื่อชักชวนความเข้าใจในค่านต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งตัวผู้บริหารสถานศึกษา
 เองน่าจะมีการประชุมเพื่อปรึกษาหารือกันในระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาด้วยกัน เพื่อ
 สร้างความสัมพันธ์อันดีให้เกิดขึ้นในระหว่างสถาบันและหน่วยงาน อย่างน้อยภาคเรียน
 ละครั้ง

7. ปัญหาค่านบริการและสวัสดิการ สถานศึกษาบางแห่งจัดบริการค่าน
 ต่าง ๆ ไม่ทั่วถึงและยุติธรรม เช่นบางแห่งไม่มีแม่แต่ห้องพยาบาล ไม่มียาที่จะบริการ
 บางแห่งมีห้องสมุดที่ไม่เหมาะสมที่จะเป็นวิทยาลัย มีโรงอาหารที่ไม่เพียงพอสกร
 รกรุงรัง ผู้บริหารน่าจะไต่ถามปรับปรุงแก้ไข แทนที่จะปล่อยให้ไปไปตามชะตากรรม
 นอกจากนี้วิทยาลัยน่าจะไต่ถามการวิจัยเรื่องการบริการของวิทยาลัยว่า อำนวยความ
 สะดวกต่อนักศึกษามากน้อยเพียงใด ปรับปรุงแก้ไขทั้งตัวผู้บริหารและผู้อยู่เกี่ยวข้อง เพื่อ
 ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อนักศึกษาให้มากที่สุด

8. ปัญหาค่านการจัดกิจกรรมของนักศึกษา ปรากฏว่าวิทยาลัยส่งเสริม
 และดำเนินการกันอย่างเข้มแข็ง แต่น่าจะไต่ถามปรับปรุงโดยการวางเป้าหมายไว้อย่าง
 แน่นนอน และแจ้งให้ผูปฏิบัติและรับผิดชอบทราบเพื่อจะได้ดำเนินการให้ตรงตาม
 เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์นั้น และควรส่งเสริมการจัดกิจกรรมนอกสถานศึกษา
 ที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมให้มากขึ้นควย อีกประการหนึ่งก็คือ ครูอาจารย์ทุกคนน่าจะให้
 ความสนใจในกิจกรรมของนักศึกษาให้มากกว่าในปัจจุบัน และสร้างความสัมพันธ์ให้เกิ
 ขึ้นระหว่างครูอาจารย์ ผู้บริหารและนักศึกษาให้มากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน

นอกจากนี้ผู้บริหารสถานศึกษา น่าจะได้จัดหาสถานที่เพื่อให้นักศึกษาได้มีสถานที่เพื่อจัดกิจกรรมของนักศึกษาเอง เช่น มีสโมสรนักศึกษา มีที่ทำการสถานศึกษา มีที่ทำการขององค์การนักศึกษา เป็นต้น

9. ปัญหาในด้านการจัดการประชุมของนักศึกษา สถานศึกษาน่าจะจัดให้มีการประชุมกันอย่างไม่เป็นทางการ ซึ่งอาจจะเรียกว่าเป็นการชุมนุมก็ได้ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ให้เกิดขึ้นในระหว่างหมู่นักศึกษาและครูอาจารย์ของวิทยาลัย

10. การจัดแข่งขันกีฬา ภายในวิทยาลัย น่าจะได้มีการส่งเสริมให้มากกว่าในปัจจุบัน คือจัดให้มีการแข่งขันกันเป็นประจำเพื่อสร้างความเข้าใจกันเองระหว่างนักศึกษาด้วยกัน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย